

„Античността пак се възражда“ през уж XIII в., „възкръсват антични-те“ традиции, имена, ритуали и т.н. Оказва, че и всички основни институции от „античния Рим“ са се „възродили“ през средните векове. Тук ще се ограничим само с няколко примери. Трактовката на това смайващо явление, наречено „възраждане“, а не зараждане, тръгва само от неправилната скалигерова хронология.

Днес единствените първоизточници за археологията и паметниците на средновековния италиански Рим са две книги, написани не по-рано от XII–XIII в. [196], т. 4, с. 544–545. Неочаквано се изясни, че от гледна точка на Скалигерова хронология названията на паметниците, посочени в тези средновековни книги, днес са смятани за ПОГРЕШНИ И ОБЪРКАНИ. Тоест, както вече разбираме, те противоречат на Скалигерова история. Но в такъв случай може би старите книги казват истината, а не скалигерова версия?

В тези книги например **БАЗИЛИКАТА НА КОНСТАНТИН** е наречена **ХРАМЪТ НА РОМУЛ (!)**. На съвременния историк това му звучи нелепо. Но средновековното твърдение **ТОЧНО** се съгласува с разкритото от нас напластяване на император Константин върху цар Ромул в династичния паралел. Освен тези „странни“ идентификации, средновековните хроники почти на всяка крачка влизат в противоречие с възприетата днес Скалигерова хронология.

1.3. КОГА Е НАПРАВЕНА ИЗВЕСТНАТА „АНТИЧНА“ СТАТУЯ НА МАРК АВРЕЛИЙ

Рикобалд твърди, че **ПРОЧУТАТА „АНТИЧНА“ СТАТУЯ НА МАРК АВРЕЛИЙ БИЛА ОТЛЯТА ПО ЗАПОВЕД НА ПАПА КЛИМЕНТ III, НО ТОВА СТАВА В КРАЯ НА XI В.**, а не през „античността“ [196], т. 4, с. 568, ком. 74. Според историците статуята е създадена уж през 166–180 г. от н.е. [930], с. 91. А според открития от нас паралел, показан на рис. 6.46 в глава 6, „античният“ Марк Аврелий от уж 161–180 г. е просто „фантомно отражение на средновековния Отон IV, живял уж през 1198–1218 г. от н.е.

Твърдението на Рикобалд, че статуята на Марк Аврелий е създадена чак по времето на папа Климент III, предизвиква следния смутен коментар от страна на Ф. Грегоровиус: „Както **ПОГРЕШНО** твърди Рикобалд...“ [196], т. 4, с. 568, ком. 74. Как се аргументира Ф. Грегоровиус? Доста забавно: „Като имаме предвид ниското ниво на изкуството в Рим по онова време, как е било възможно изработването на такава статуя от бронз?“ [196], т. 4, с. 573. С други думи, средновековните римляни „не са били способни да направят